

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΗΝΙΑΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' Ἑλλὰ ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Ἑρπεία δραχμαὶ 100. Ἐξέ-
μνη δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ: Αἰγύπτου γρόσια διακομ. 50,
Αμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ Ἰσλῶν ἐν γέ-
νει τῶν Ἑλλῶν Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξέμνη καὶ Τρίμηνη ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΓΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΑΘΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἢ αἰ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην εἰσοδήτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 44ος

Ἀθήναι, 24 Ἀπριλίου 1937

Ἔτος 59ον.—Ἀριθ. 21

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΚΙΜΙΛΙΟΥ ΝΤΕΒΩ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —
— Ἐπειτα, ἐξακολούθησε ὁ κ. Μον-
τανῆς, τὸ ταξίδι αὐτὸ θὰ εἶναι ὠφέ-
λιμο σὲ ἄλλους σας. Θὰ ἴδῃτε καὶ θὰ
μάθετε πολλὰ, προπάντων θάποκτή-
σετε κάποια πείρα τοῦ κόσμου, τῆς
ζωῆς. Ἄς εἶναι ὁμοῦ, ταξίδι
εἶναι αὐτὸ, μπορεῖ νὰ σὰς τύ-
χη καὶ τίποτα δυσάρεστο. Γι'
αὐτὸ θὰ σὰς δώσω καὶ τὸ
Ματθαῖο.

— Ἄ! ἔχουμε χωρὶς νὰ θέ-
λῃ ὁ Γεώργιος.

— Μὴ φοβάσαι, εἶπε χαμο-
γελώντας ὁ θεὸς του, καὶ οἱ
φίλοι σου δὲν θὰ προσβληθοῦν
σὸ φιλότιμο. Ὁ Ματθαῖος θὰ
σὰς παρακολουθῇ ἀπὸ μα-
κριά, ἀόρατος. Καὶ μόνο ἂν
σὰς τύχη τίποτα, θὰ παρου-
σιασθῇ γὰρ νὰ σὰς βοηθήσῃ.
Ἄλλὰ ἐλπίζω νὰ μὴ συμβῇ
αὐτό.

Ὁ Ματθαῖος ποὺ ἔλεγε ὁ
κ. Μοντανῆς ἦταν ἕνας ἡλι-
κιωμένος ὑπηρέτης, ἔξυπνος,
πιστός, ἀφωσιωμένος ἐξαίρε-
τα λοιπὸν ὁ κύριός του μπο-
ροῦσε νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ τὴν
ἐπιτήρηση τῶν παιδιῶν καὶ
νὰ εἶναι ἤσυχος.

Καὶ νὰ πῶς θὰ ἐκπληρω-
νόταν τὸ ὄνειρο τοῦ Μαρίου
— ἡ μεγάλη ἐπιθυμία ποὺ εἶ-
χε νὰ ξαναἴδῃ τοὺς γονεῖς του καὶ
τὴν πατρίδα του.

Καὶ τὸ νόστιμο εἶναι τοῦτο: Ὅταν
τὴν ἐπομένη, ὁ κ. Μοντανῆς, φεύγον-
τας γιὰ ἕνα μακρινὸ κτήμα του, μεγάλο
— ἄλλο ἀπὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ ποὺ ἦταν
ἡ βίλλα— ἀποχαιρέτησε τὰ παιδιά, κα-
μώθηκε πῶς οὔτε εἰδηση εἶχε γιὰ τὸ
ταξίδι ποὺ σχεδίαζαν. Τοὺς εἶπε μόνο
νὰ εἶναι φρόνιμοι κατὰ τὸ διάστημα

τῆς ἀπουσίας του καὶ πῶς δὲν θὰ ἔλει-
πε παραπάνω ἀπὸ οὐκὼ ἡμέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Ἐνα φειχτὸ ὄνειρο

Τὴν ἐπομένη μετὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν τοῦ θεοῦ του, ὁ Γεώργιος πῆρε τοὺς

Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν εὐ-
θυμία τῶν μικρῶν πεζοπόρων, καὶ
μάλιστα τοῦ Μαρίου. Ἐτρέχε ὀλοένα
πρὸς τοὺς ἀγαπημένους του γονεῖς,
τοὺς ἐπλησίαζε, σὲ λίγο θὰ τοὺς
ἔβλεπε. Κι' ἡ χαρὰ του δὲν εἶχε
ἄρια!

Δογάριαζαν πῶς τὸ βράδυ θὰ ἐφθα-
ναν σὲ μιὰ μικρὴ πόλη. Ἐκεῖ θὰ δια-
νυκτίρευαν γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦν, καὶ

«Εἶδε γὰρ ὁ ἕνα τραπέζι καθισμένους τρεῖς ἀνθρώπους...» (Σελ. 182 στ. β').

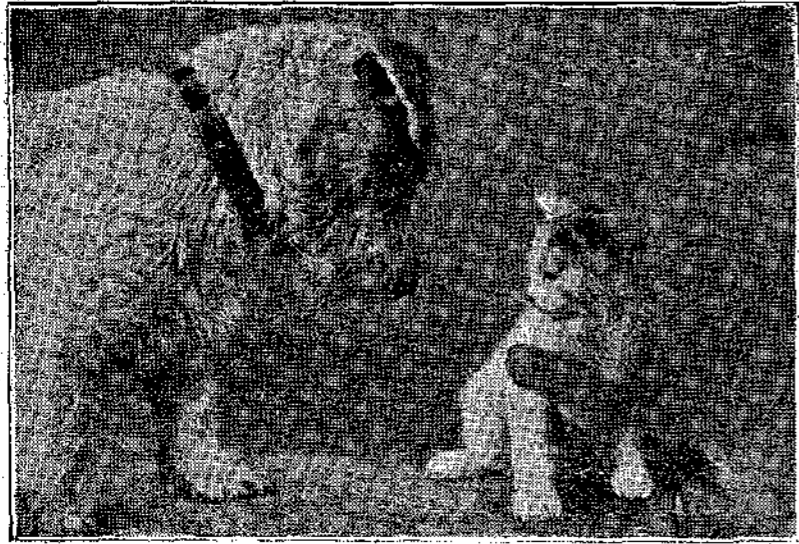
φίλους του καὶ πῆγαν σὸ σταθμὸ.
Μπήκαν οἱ τέσσερις σ' ἕνα βαγόνι.
κι' ὁ γέρο-Ματθαῖος σ' ἕν' ἄλλο.

Τὸ ταξίδι τους μετὰ τὸ σιδηρόδρομο
ἦταν θαυμάσιο. Στάθηκαν σὲ δύο μέ-
ρη καὶ σὸ τρίτο κατέβηκαν, γιὰ νὰ ρ-
χίσουν τὴν πεζοπορία. Πῆγαιναν τῶ-
ρα πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ Μαρίου.
Ἀπὸ μακριὰ ὁ Ματθαῖος τοὺς παρα-
κολουθοῦσε.

τὸ πρῶτ θὰ ἐξακολουθοῦσαν τὸ δρό-
μο τους.

Ἄλλὰ δὲν ἔκαμαν καλὰ τὸ λογα-
ριασμὸ τους. Πρὶν δόσῃ ὁ ἥλιος, εἶ-
χαν κουρασθεῖ τόσο, ποὺ δὲν μπο-
ροῦσαν πῶ νὰ προχωρήσουν. Κι' ἡ
πόλη ἦταν ἀκόμα μακριά. Εὐτυχῶς
ἀπάντησαν σὸ δρόμο τους ἕνα χω-
ριουδάκι μετὰ λίγα σπιτάκια. Ἦταν κα-
λοτυχία, γιὰτὶ ἔχει μόνο οἱ δυάμεις

ΕΙΚΟΝΕΣ ΖΩΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

- Καλημέρα, Ψιφίνα. - Καλημέρα, 'Αζόρ. . . Θα είσαι καλός σήμερα μαζί μου;

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ από ALEXANDRE ALANOF και JACQUES CHRISTIAND

- Συνέχεια από το προηγούμενο -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

'Η άφιξη στον 'Αρη

'Η σφαίρα του πλανήτη είχε μεγαλώσει τώρα σε τέτοιο σημείο ώστε γέμιζε με τόν δγκο της δλόκληρο τόν μεγάλο φεγγίτη της καμπίνας και αν πήγαινε μεγαλύτερα και περισσό-τερο.

- 'Αλήθεια πέφτομε, πέφτομε! φώναξε τρομοκρατημένος ο Βαρνάδας. 'Ω, μά θα χτυπήσουμε ασχημα, αν πέσουμε έτσι, θα σπάσουμε κανένα πόδι.

'Ο 'Ερρίκος που είχε αλλάξει έντελως χαρακτήρα από τη στιγμή που είχε μπει μες στη βολίδα, έκανε γούστο να βασανίσει λίγο τόν Βαρνάδα.

- Μπα, τού λέει, ούτε θα καταλάβουμε τίποτε. Θα μείνουμε στον τόπο και δεν θα πούμε «κίχ!»

'Ο 'Ανδρέας όμως, πιδ εδσπλαχνικός δεν θέλησε ν' αφήσει τόν δυστυχισμένο δηρητέη του σ' αυτή τήν άπελπισία.

- 'Ερρίκε, ειπε, τί είναι αυτά; Δεν σε αναγνωρίζω πιά, φίλε μου.

Και γυρίζοντας στον Βαρνάδα:

- Μή φοβάσαι τίποτε, Βαρνάδα. 'Εχομε προβλέψει για όλα.

- Τι προβλέπει και ξεπροβλέπει, εβόγγησε ο δυστυχισμένος δηρητέης, όταν τσακίσουμε τ' άγκυλά μας, τότε μου τ'ά λέτε αυτά.

'Επιτέλους ο 'Ερρίκος αποφάσισε

να εγκαταλείψη τόν παρατηρητήριό του και πήγε κοντά στον πίνακα με τούς μοχλούς. Δεν έδειχνε όμως ακόμη πώς ήθελε να πάρη τόν πράγμα σ'ά σοβαρά.

- Κύριοι, ειπε, με κομική επισημότητα, έδου, έφθασε η στιγμή. Καθένας στή θέση του! Θα κόψω τόν γκάτσι.

- Πάλι θα κοπή τόν γκάτσι! φώναξε τρομαγμένος ο Βαρνάδας, βλέποντάς τον ν' απλώνη τόν χέρι του πρds τόν μοχλό, πάλι θα πετάξωμε στον άέρα!

- Θ'άφεθαίμε μετέωροι στο κενό, φίλε μου Βαρνάδα, τόν διώρρωσε ο 'Ερρίκος. Μιά και είσαι ένας από τούς πρώτους τρεις ανθρώπους που δοκιμάζουν τόν συναίσθημα αυτό, μπορείς τουλάχιστον να χρησιμοποιήεις τις κυριολεξίες.

- Μπορείτε να με κοροϊδεύετε όσο θέλετε, κύριοι 'Ερρίκο, αλλά τί τ'ά θέλετε, άνθρωπος είμαι, δεν είμαι πουλί για να μ'άρθση να πετάω έτσι στον άέρα.

- Δεν έχεις παρά να πάρης τόν μέτρα σου, ειπε ο 'Ερρίκος με ξηρό τόνο. Πιάσου και κρατήσου από κάπου

Με τ'ά λόγια αυτά κατέβασε τόν μοχλό. 'Ο Βαρνάδας νοιώθοντας να γίνεται ελαφρός σαν πούπουλο πιάστηκε γοργά και με τ'ά δύο του χέρια από τόν τραπέζι που ήταν καρφωμένο στο πάτωμα.

Οί πατάτες όμως, που τις είχε βάλ-

λει στήν ηλεκτρική κουζίνα για να τις τηγανίση, δεν μπόρεσαν ν' ακολουθήσουν τόν παράδειγμά του. Πετάχτηκαν έξω από τόν τηγάνι και τού πιτσιλίσαν έλευνά τόν πρόσωπο.

Πρώτη φορά μετά τήν ανχώρησή τους ο 'Ανδρέας έγέλασε βλέποντας τόν θέαμα αυτό.

- Δεν είναι καθόλου για γέλια, κύριοι 'Ανδρέα, κλάφτηκε ο Βαρνάδας, ελευθερώνοντας τόν χέρι του για να σφουγγίση τόν πρόσωπό του. Συγχρόνως όμως χτύπησε με πέτσιμα τόν πόδι του στο πάτωμα και η κίνησή του αυτή είχε γι'άμεσα αποτέλεσμα να τόν ξεποστρίλγη στο ταβάνι άπ' όπου άρχισε πάλι να ξεφωνίσει.

'Ο 'Ερρίκος ούτε τού έδωσε καμιά προσοχή, γιατί ήταν άπασχολημένος με τούς διαφόρους χειρισμούς. 'Επρεπε να αλλάξει κατεύθυνση στή βολίδα. Για να τόν πετύχη αυτό άνοιξε λίγο γκάτσι πρds τ'ά δεξιά.

'Οπως η βάρκα που στρίβει όταν τραβάει κανείς μόνο τόν ένα κουπί, έτσι και η βολίδα έκανε μισή στροφή γύρω από τόν έαυτό της. 'Όταν έστριψε έντελως, βρέθηκε δηλαδή με τήν μύτη της γυρισμένη πρds τήν Γ'η και τόν κάτω μέρος της πρds τόν 'Αρη, ο 'Ερρίκος έκοψε πάλι τόν γκάτσι.

'Η βολίδα, παρασυρομένη τώρα από τήν κεκτημένη της ταχύτητα, έπεφτε πρds τόν 'Αρη με όλη της τήν όρμη. 'Από τόν φεγγίτη οι δύο άστροναύτες έδλεπαν τόν πλανήτη, φωτισμένον ζωηρά από τόν ήλιο, να γίνεται μεγαλύτερος από στιγμή σε στιγμή. Οι δύο του πόλοι ήταν σκεπασμένοι με δύο πελώρια σκουφιά από πάγο, τόσο έκτυφλωτικά λευκά, ώστε εβόμπωναν τ'ά μάτια. 'Ανάμεσά τους, στήν περιοχή τού 'Ισημερινού, ξεχώριζε μια χρωματιστή λουρίδα, που κάθε δευτερόλεπτο παρουσίαζε και μια νέα άποψη: ένα βουνό, ένα ποτάμι, λίμνες, θάλασσες. Πότε-πότε ένα ελαφρό σύννεφο πέρνουσε και τούς έκρυβε ένα μέρος από τήν επιφάνεια τού πλανήτη.

'Όσοο δλες αυτές οι λεπτομέρειες άρχισαν να γίνονται τόσο ευδιάκριτες, να μεγαλώνουν τόσο γρήγορα ώστε πραγματικά είχε κανείς τόν συναίσθημα πώς έπεφτε τού έρχόταν ζάλη και τού καθόταν η άναπνοή του.

'Ο Βαρνάδας, με μεγάλη δυσκολία μπόρεσε ν' άρθρωση:

- Πέφτομε! Πέφτομε! Θα σκοτωθούμε!

- Μήν κοιτάζης! τού φώναξε ο 'Ερρίκος. Θα φρενάρω!

Κι'αυτός ο ίδιος ήταν ταραγμένος πολύ και δεν είχε πιά κέφι γι'άσπεια. 'Αντιλαμβανόταν καθαρά πόσο

σοβαρή ήταν αυτή η στιγμή και μια φοικτή άνησυχία τόν κυρίευε. Με τόν χειρισμό που θα έκανε τώρα θα ξεχνάδινε γκάτσι στήν μηχανή. 'Επειδή όμως η βολίδα είχε αλλάξει κατεύθυνση, τόν γκάτσι αντί να επιταχύνη τήν πτήση της άπεναντίας θα τήν επιβράδυνε, γιατί η κίνηση που θα δημιουργούσε θα ήταν αντίθετη πρds αυτήν που είχε τώρα η βολίδα. 'Αν όμως για έναν όποιον δήποτε λόγο η μηχανή δεν λειτουργούσε πιά κανονικά:

'Σ'όλο τόν διάστημα τού ταξιδιού τους, ως τη στιγμή αυτή δεν είχαν τήν παραμικρή άνωμαλία, δεν τούς είχε παρουσιαστεί κανένα άπρόοπτο. Αυτό όμως δεν έσήμαινε πώς δεν μπορούσε να τούς παρουσιασθή τώρα.

Και τότε, μέσα σε λίγες στιγμές θα συντρίβονταν με τόν πιδ φοικτό τρόπο, θα έπεφταν επάνω στον 'Αρη με μια όρμη που θα τούς έκανε όλους σκόνη.

'Υπήρχε βέβαια μια άλλη λύση: Να χωρίσουν τήν καμπίνα από τήν δπόλοιπη βολίδα. 'Η καμπίνα, αυτή, στο άπάνω της μέρος είχε προσηρμοσμένο ένα πελώριο άλεξίπτωτο που βρισκόταν διπλωμένο ανάμεσα σ'ά δύο τμήματα της βολίδας. 'Ο 'Ερρίκος δεν είχε παρά να κάνη μια χειρονομία, να κούνηση ένα μοχλό. Τότε η βολίδα θα άφηνόταν να πέση μόνη της και να τσακισθή επάνω στον 'Αρη και η καμπίνα θα έμενε κρεμασμένη από τόν άλεξίπτωτο που θα άνοιγόταν διάπλατο μόλις θα έφθαναν σ'ά πρώτα άτμοσφαιρικά στρώματα.

Μά κάνοντας τόν χειρισμό αυτόν οι άστροναύτες εγκατέλειπαν όριστικά κάθε έλπίδα για να επιστρέψουν πιά στή Γ'η, και τόν άλεξίπτωτο μόνον για τότε ήταν προετοιμασμένο και μόνο στήν περίπτωση αυτή είχε προβλεφθή πώς θα χρησιμοποιόταν.

Αυτές όλες οι σκέψεις πέρασαν μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο από τόν μυαλό τού 'Ερρίκου, ενώ, κάτω από τις άγωνιώδεις ματιές τών δύο συντρόφων του άπλωσε τόν χέρι του πρds τόν μοχλό που θ'άφηνε πάλι ελεύθερο τόν γκάτσι.

Και όμως τη στιγμή αυτή ακριβώς δεν έπρεπε για κανένα λόγο να χάση τήν φυχραιμία του. Γιατί αν τ'ά σάστιζε και άνοιγε τόν γκάτσι πολύ άπτότομα, τόν φρενάρισμα θα ήταν τόσο ξαφνικό, ώστε και αυτές και οι δύο άλλοι μπορούσαν να χτυπήσουν και να σκοτωθούν.

Μά ο 'Ερρίκος ήταν φύχραιμος. Και με χέρι που μόλις έτρεμε έπιανε τόν μοχλό και σιγά-σιγά τόν άνέβασε.

Τήν ίδια στιγμή ο Βαρνάδας που έμενε κολλημένος στο ταβάνι ήρθε κι'έπεσε στο πάτωμα.

Αυτό έδειχνε πώς η μηχανή λειτουργούσε καλά.

'Ο 'Ερρίκος σε λίγο ξανάρχισε. 'Ο Βαρνάδας ξανάκανε τή διαδρομή από τόν πάτωμα στο ταβάνι με επιστροφή. 'Ο 'Ερρίκος εξακολούθησε έτσι ν' ανεβοκατεβάσει ελαφρά τόν μοχλό και κάθε φορά οι επιβάτες τραντάζονταν, αλλά και κάθε φορά έδλεπαν πώς τόν μεγάλωμα της επιφανείας τού πλανήτη γινόταν λιγώτερο άπτότομα, κάθε φορά ένοιωθαν λιγώτερο ζωηρή τήν έντύπωση πώς έπεφταν.

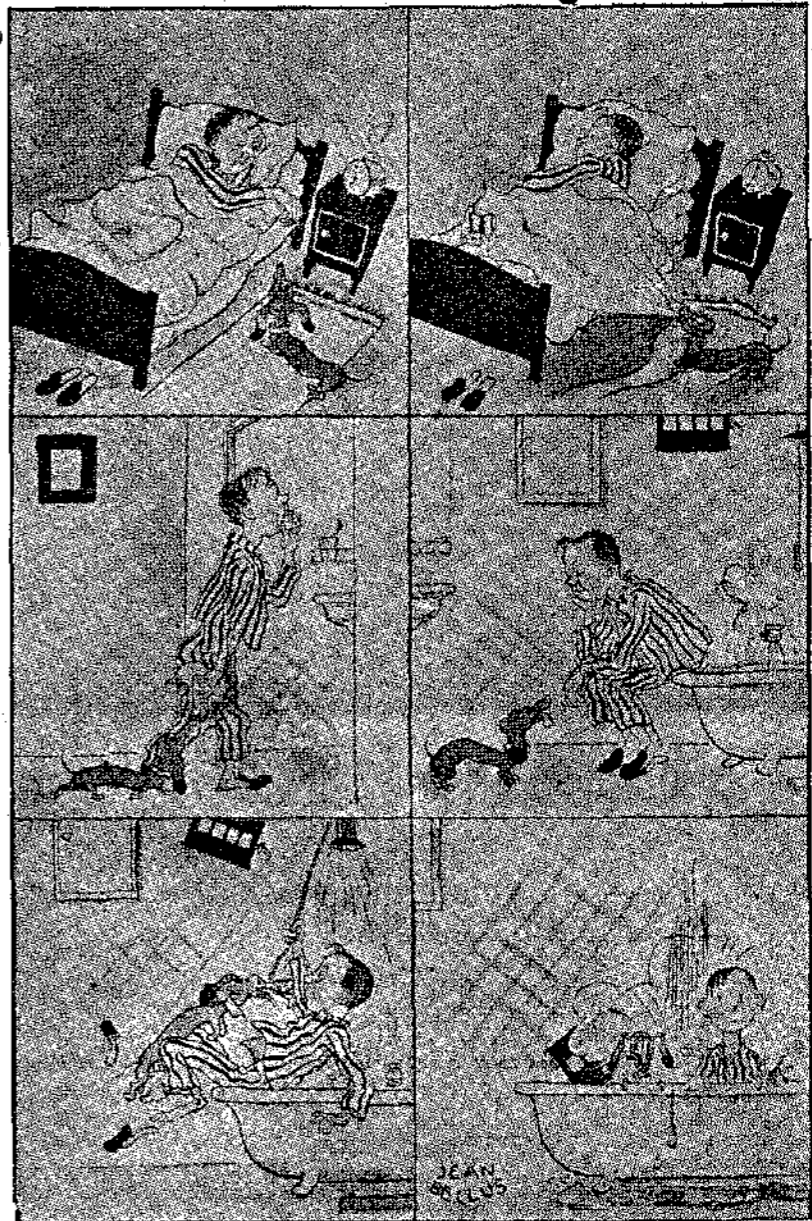
Στό τέλος, έχοντας βρει τήν κα-

τάλληλη ταχύτητα ο 'Ερρίκος άφησε τόν γκάτσι άνοιχτό σ'έναν φρενάρηνο βαθμό, έτσι ώστε να φρενάρη κανονικά τόν πέσιμο της βολίδας. 'Επαύταν πιά τ'ά τινάγματα και τόν λιγυγώδες πέσιμο της άρχης έγινε σιγά-σιγά ένα κανονικότατο κατέβασμα. Οι άστροναύτες άρχισαν να ναναπνέουν ελεύθερα.

* * * 'Αν μπορούσαν όμως ν' αναπνέουν ελεύθερα, δεν μπορούσαν πιά να βλέπουν. 'Η εξέλιξη αντί να γίνεται πρds τ'ά πίσω γινόταν τώρα πρds τ'ά εμπρός και τούς έκανε έντελως τήν θέα, σκεπάζοντας τούς φεγγίτες μ'ένα πυκνό πέπλο.

(*Ακολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΩΤΑΝ

Ο ΦΙΦΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΥΛΙ ΤΟΥ

ΚΩΜΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΣΕ ΕΞΗ ΕΙΚΟΝΕΣ ΧΟΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 232ου Διαγωνισμοῦ Λέξεων, Αἱ λέξεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεσφαί μέχρι τῆς 24 Ἰουνίου.

238. Λεξιγραφος

Μιά νῆσο, μὰ χωρὶς οὐρά,
Μὲ μέταλλο πολύτιμο ἐνάυσις,
Κι' ἐν' ἄλλο, πάντ' ἀναλυτό,
Ποῦ χρησιμεύει σὲ πολλά, δηλώνεις.
Υἱοκαίπουλο

239. Συλλαβογράφος

Ἐνάυοννται δυὸ σύμφωνα
Κι' ἀποτελοῦν ἐμένα,
Ποῦ διαλαλῶ καὶ τὰ καλὰ
Καὶ τὰ κακοπραγμένα.
Μουσουλῆτης Ἀπέλλων

240. Στοιχειογράφος

Ποτό εἶμαι, γιὰ καλό σου
Μὴ μὲ παρασυνηθίσῃς...
Ζῶο χρησίμο θὰ κάμῃς,
Ἐνα γράμμα μου ἂν εὐθῆς.
Βαρῶνος Μυχηκούξεν

241. Αἰπλοῦν Αἶνιγμα

Ἡ Ρέα μ' ἔχει στέμμα της
Καὶ λαμποδέτη ὁ Ἄρης!
Ἡ Ἀφροδίτη κόρηφ' της
Καὶ μέση της ἡ Χάρις.

Αἰπλό μὲνά στὸ σκότος,
Ἄλλὰ μὲνὰ στὸ φῶς.
Στὸ σφῆρα σου εἶμαι πάνω,
Στὴν κλίγη σου ποσῶς.
Μαυρὸς Διαμάντι

242. Δικτυοτόν

- * * * * * = Πολυτελής κατοικία
- * * * * *
- * * * * * = Αὐτὸ ἔχει γίνει
- * * * * *
- * * * * * = Τὸ κάνει ἡ λίμα
- * * * * *
- * * * * * = Ρῆμα κοινὸν
- Καὶ καθένας τὰ ἴδια.

Εἰρηνικὸς

243. Κρυπτογραφικόν

- 1281562789 = Βάρβαρος κατακτητής.
- 2512 = Πόλις.
- 341287 = Ἄριστον.
- 4529389 = Μέγας ἑλληνιστής.
- 543 = Θεά.
- 62889 = Λέγει, πολλά.
- 74887 = Καὶ αὐτὸ ἄριστον.
- 86889 = Πατὴρ ἱστορικοῦ.
- 92889 = Νῆσος.

Καμπῶν

244-248. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνὸς γράμματος εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ὀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις:
τόμος, μῆρὸς, ζῶμη, ἀρῶς, αὐτός.
Μπουκλιετ

249. Ἐπιγραφή ἐν Τριπλῆς Ἀκρο-σπιχίδος

* * * * * Τὸ δεῦτερον, τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον γράμμα ἑκάστης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, εὐθέματα κατὰ σειράν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐναντι ὀσπεριῶν, ὀπονε- * * * * * λουβ' Ἐπιγραφῆν, τῆς ὀποιῆς ζη- * * * * * τείται ἡ ἀνῶνησις:
1, Ἐπίθετον τῆς Παναγίας· 2, Ἡ ὀσθενεία γενικῶς· 3, Ἀρχαίος προδότης· 4, Φυτὸν ἄγριον, φυόμενον κατὰ τοὺς ὀρχαίους καὶ εἰς τὸν Ἄδην· 5, Σύνθετον ἐπίθετον σηματοῦν ἐφ' ὀρου ζωῆς· 6, Ἐξάγεται δι τῶν σπλάχνων τῆς γῆς· 7, Βαλκανικὸν κράτος.

Ἄφρανῆς Ἡρωας

250. Γεῖφος
σι σι τι
σι σι τι τι
σι σι σι ὀδ' ὀς αρ
σι σι τι τι
σι σι τι
Αἶλου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλ. 6

- 54. Σάνδαλον-σάνδαλον.—55. Πίνδος-Ἰνδός.—56. Σίμων-Μίνως.
- 57. ΒΙΕΝΝΗ 58. ΡΟΜΑΙΟΣ ΒΟΗΜΙΑ (Ρόδος, Μίδας, ΦΙΛΥΡΑ ὀρος, δορά, Ἰα-ΦΟΙΒΟΣ σμῆ, σάρισσα).—ΣΑΜΨΩΝ 59. Τίγρις. 60-61 1, Ἀήλος, ὀδλος, πόλος, Πόρος, 2, Πόρος, πόνος, τόνος, Τῆρος.—62. ΕΣΤΙΑ (Ἐ-άν, Σ-κῆρος, Τ-ῆλος, Ἰ-ασπις, Ἀ-λυσις).—63. Μελέτη τὸ πᾶν.—64. Μηδενὶ πονηρῶ ὀνισθεὶ (μηδὲν ὀπὸ νῆ ρῶ, σὺν εἰς ὀθῆ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἔως 10 τὰ πολὺ λέξεις μὲ ὀπλά στοιχεῖα ὀρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τῆρημα. Ἐέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἡ λέξις μὲ πᾶσι δὲ στοιχεῖα ὀρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαῖα ὀρ. 1, 50. Ὄ χωριστὰς στίχοις ὀρ. 5. Ὄ μὲ συνῆρηματὰ πληροῦν νὰ διπλᾶ. Ἡ προκληρῶν εἶναι ἀπαραίτητη.

[AZ'-284] Τζεῦλάν, κατέθα 2-3 σκαλοπάτια ἀπὸ τὸ βῆφος τοῦ μεγαλείου σου, καὶ ἰδὲ λίγα τι γίνεται γῶρω ὀ κόσμος.

[AZ'-285] Μαῆρο Διαμάντι, Γοργῆ Ψαροπούλα, Ἐσπῆ Ἰθραλοπούλα, Ταπεινὸ Κυκλάμνα, Ἀναξίετιχο Χαμῶγλο, Ἰθρατῆκὸν Κῶμα, καλὸ Ἠῶσχα! ΓΑΡΑΙΟΠΟΥΛΟ

[AZ'-286] Μελαχροινὲ Ἀντιπλοιαρχε, ποῖός σὲ κοροῖδεφῆς, παιδάκι μου, ἂν λέγομαι Πράτακα, ἀλλὰ Δορελάτ

[AZ'-287] Ἰακὀπίτῃ προσωρινῶς τὴν ἀλληλογραφῆφιαν καὶ τὴν ἀνταλλαγῆν Μ. Μυστικῶν.

[AZ'-288] Κῶμη Ὄσλιγκανῶ, ὀδτε ὀ Σερπηδῶν λέγεται «Παπακωνσταντίνου», ὀδτε ἡ Πουπέ «Σαράτση», ὀδτε τὸ Χανουμάκι «Τόγχα», ὀδτε ἡ Ζουζὸδ «Σκαλίτσου», ὀδτε καὶ ὀ Ἀργοναυτῆς λέγεται «Τόγχα». (Γιὰ ὀλους: Διάπλ. Βεβαίῶτατα !!) Σουλειπινούς γιὰ τὴν ἀποτυχίαν σου !!!

[AZ'-289] Πουπέ, τὴν Κυριακῆ θᾶ σὲ περιμένω μὰς ἔξᾶπανιος στὸ πατινάτ. Ἡ παρέχμας ζιτᾶ τῆ γνομαῖα σου. Ζουζου

[AZ'-290] Γαῖά σου, Μπετοῦλ. Πῶς σοφ φάνηκαν ὀί φωτογραφίες; Αἰελά, περαστικά. Τί γίνεται ἡ Gerda; Τζεῦλάν, ὀ ἄκδρομὲς μὲ τ' ἀεροπλᾶνο δὲν ἄρχισαν ἀκόμη. Θᾶ σὲ εἰδοποιήσω. Νινέττα

[AZ'-291] Ἀεβενῶπουλο, ἔχω σπῆν διαθέσιόν μου τὸ πραγματικὸ σου ὀνομα. δὲν μοῦ τὸ εἰπυρᾶται ὀμως σχετικῆ ἀγγελία μου νὰ τὰ ποκαλῶφω. δὲν λέγομαι Ἀελευκῆ (Διάπλ. Βεβαίῶτατα). ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ

[AZ'-292] Ἐισερχόμενος μετὰ πατάγου στὸν Διαπλασκόομο, ἀλληλογραφῶ μὲ ὀλους, ἀνταλλάσσω τετραδιάκια. Γράφατε πρώτοι: Ἀνθα Παπανικητοπούλου, Ψερῶνδου 4 (διὰ Κοσμοκράτορα) Ἀθήνας.

[AZ'-293] Πειθῶ, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κλαῖς μετὰ ἄλλο πῆρες καλοῦς βαθμοῦς εἰς τοὺς διαγωνισμοῦς. Πρόσχε, πρόσχε. Ἐσπῆ Νεραῖδα

[AZ'-294] Κατάσκοπος 33, μὲ μεγάλη χαρὰ ἔλαβα τετραδιάκι σου, ἀλλὰ δὲν σημεῖωνεις ποῦ νὰ σοῦ τᾶνταποδώσω. ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ

[AZ'-295] Ντέντεντβ Χ = Μαυρολέων, Κ Θ = Μπουκουβάλας. Μονοκῆτταροι ὀργανισμοί, ἀποκαλῶπιτῶς κεραυνός. Μικρὸς Σπουδαστῆς

[AZ'-296] Ρᾶδιο-Ἐμάς ἐν αὐτῆ εἶναι ἡ καλῆ ἀρχῆ, γρήγορα θὰ σὲ κλάψουμε «Κεραμῶδοσκοτωμένο». Γιατί δὲν εἶμαι ὀδτε Ἄτλας, ὀδτε Σούρουπο. (Διάπλ: Βεβαίῶτ.) ἀλλὰ... Νέγρος

[AZ'-297] Χαιρετοῦμε ὀλους-ες. Ἀλληλογραφῶμε μὲ ὀλους-ες. Δ/σις: κ. ἀμητήριον Κουκουμπρῆν (διὰ Ἀνθα Π. Ρ.) ἔδῶς Ἀημητριάδος 67, Βόλων.

[AZ'-298] Καμπαλλέρο, Γελασίνα, Κόρις τοῦ Ντᾶναιγκ, ἀλληλογραφῶμας; Πρόσχε, ὀθηριοδαμάστρια, σὲ ἔξερους. Μὴ βρεθοῦμε σπῆν ἀνάγκη νὰ σὲ δαμάσομε μὲ τῆ φῶρα ποῦ πῆρες. Σεντεντεμέτες

[AZ'-299] Τραγικοποιεῖς τὰ πράγματα, καίμηνη ὀθηριοδαμάστρια. Μὰς παρεξηγεῖς... Ἀπέχομε παρασάγγας ἀπὸ μικρῶδια. Τὰ... Ἀλιποῦτεια διαμαρτύρονται ἐκπυρηγῶντες τὰ ἰμάτια ἀπ' τὸ κακό τους... Νοσηρῶ δὲ τῆ φαντασῆς πορτυῶδῶς ἀσχολοῦνται νὰποκαλῶφουν τὴν ὀθηριοδαμάστρια γιὰ τὴν διατελοῦσαν προβῶμας.

[AZ'-300] Παράγραμμα! Μάθῆτε, παμφίλτατά μου γῶυφᾶμα, ὀτι ὀδδῶλος ἀνδιαφέρουμι γιὰ ἀποκάλυψη. Ἐκεῖνος ποῦ εἰπιγεῖρηση ἄς μάθῃ δι τι θᾶναι ἄξιος παρασῆμου εἰροστυχνίας' θᾶπαιτῆσω δὲ, ἀπ' τὸ ἀεπλασκόομο δημοσία τὴν παρασημοφῶρησή του σπῆν πλατεῖα Ἐλευθερίας, ἀνακηρῶσοντας τὸν Βασιλᾶ τῶν Ἀποκαλῶφῶν!!! Ὄλους ὀμῆτερά: ὀθηριοδαμάστρια

[AZ'-301] Νινέττα! ὀνειρο ἦταν καὶ πάει τὸ ταῖδι σου σπῆν Ἀθήνα; καὶ τώρα κᾶτος νὰ εἰτοιμάσῃς τῆ διατριπῆ. Αἰελά

[AZ'-302] Σαροελλῶς ἔαδελφούλη μου, πῶς πᾶνε στὰ Γερμανικά; Ὄσο γιὰ μένῃς τὰ φῶρτωσα στὸν «κῶκκορα»!!! Ζουζου

[AZ'-303] Τὸ ἔξερου κ' ἀπ' ἄλλους, Παρέχ τῶν Ἀπαντῶρων, ὀτι σὲ ἀποτελοῦν ἔξυπνα παιδάκια τῆς Τρελλοπαράξ !. Ἄς προσέξουν ὀμως μῆπως ἀναγκασθῶ νὰ παραδῶ τὴν [AZ'-267]. Αἰεβῆσασ τὰ σῆφῶς καὶ σῶς εὐχαριστοῦμε. Ἀποκαλῶπιτῃς πορῆτε; ΚΟΜΗΣ ΟΠΑΙΓΚΑΝΤΩ